

felige: *Devény Redni nem kell és
senki is győztesre,
Aki mind bűnlegre, hol-
nap fogtán járni.*
Fr. Debenffy János.

Majd ha fagy.

*(Pályamunka a gr. Wadassdy-féle
„Előpéldő” költészetjének jutalmáért.)*

Édes Lenkém! Tügyörvön aggódom:
Mecsetelig győztesre mi még igen módor?
Veszélyes utat a nagy tisz hóborzja,
Sok juttat már az enyhe koldusbotra.
Csak egy lépés orrom a tünk,
Hol állok....
Mégsem hull le szememről
A hólyog?!

Nyamm firdin, télen a városban,
Mig ott hánvok az aring fájósan,
Aim fordul meg az egész gupfata,
Aki még az evéshez is lusta.
Ha a retést garda szemre
Növeli,
Barreg, Rinyra akad, ires
Csürei...

Minden vildot hóban nyulált fájóan
Örönlit a sok gazrikás fróntol.

MAGYAR
TUDOMÁNYOS
AKADÉMIA.

III.

Wadassdy
Földyannu

Ért. 1884. dec. 30.

Nem soola, ha vältat ír a vältá-
 Mire vittel, az egybekiváltó!
 Megöfít, már a tönkérdek
 Bál, estély,
 Mégsem jön oly kiro, mintyent,
 Keresetel.

Ne lúrx, kérék, valpa delibábot.
 Törjépedre, miy buját, nem látod.
 Mit prótina most jó anyád, ha élne?
 Ah! Miest ~~xxxx~~, nem hallgattam megem,
 Elhagyta a guputa mondját, ^{kre?}...
 Miattod,
 Hogy nevelit nyerj. - No hiszen
 Megkaptad.

Egyet mondok, nettó lepx belöle:
 Mert, tehetnél bizonyos jövöre.
 Ujlót megkért, jätprótánsad, Gábris,
 - Kísneked fránt, elhunyt jó anyád is -
 Nem ragyog, de reszden vill az
 Ösenája,
 Szang helyett az muley frívét,
 Hirálya.

Felkavarg a frép leány gurgosán:
 - Mit? Hogy én a Stein nevű horlozzam?
 Mit? Hogy én egy garlatifrotok menjek,
 Kit az elvő kirok inmezelnék?
 Képinim, hogy ilyen gondos
 Apa vagy;
 Kérvinnem val a dd tuoltóra:
Majd ha fagy! -

Tíz eptendő mulott el aróta,
 Hogy az azját, lenke igy leprálta.
 Talra botot, többé nem is hánya,
 Éöölbe vitte elbickérett lánya
 Az árvoris raggán a frél
 Utótte;
 Lélekharang lett a dobfó
 Tölvitte.

Miest, lenke oly hó vágyat, éret,
 Teljesülni engedte a veigret.
 Nálil vette át egy gyalog járó
 Esék lovag, ki annyja réven báró.
 Próké a magmásotk közt,
 Van, pedig

Mint a legyet, so kugy türik -
 Herredik.

Töhadnagy a „draigajárosoknál”,
 Harminc év már teltet, tett a soknál,
 Szegény kitértel a beszéltült leg,
 Püszögöi tartalékba küldötték.
 Rózsra vitte az örökös
 Törvénye,
 A körtövin is hamisítón
 Nyert volna...

Nagy hatalom, Beantat volt, atyja
 Bach korában... sok magyar szabta,
 Mielőtt a Rüköben átletett,
 Es hozott ki magy keserűt képet,
 Mint a lidérc, nagy üldözete
 A magyart,
 Esaracs jénstöl egész kinevet,
 Bekapart.

De valig hogy a Kulesot beadta,
 Betelt mindjárt a Röttmondás rajta.
 Ebül szeret vagyon ebül vége el -
 "Hannar ellant fia az egészrekel."

Hejgyen. völygyin szakgatta a
 Virágot,
 Nem volt nyugta, mig nyakóca
 Nem köigott.

Ismiter már a templom egerevel
 Egy polxin állt, - magat nem kité,
 Herrediköt kényeserrő jölyva ~~afeli~~
 Lett nekiax örökig bibliójav.
 Ha vesített is néha nupján
 Herredik,
 Uri módon elartá a
 Herredik.

Lenkire meg fej hozomány nére,
 Fömmarad az édes anyja nére.
 Bololy is volt, meddig a töl tartott,
 Hísi elerte vágya a répartot.
 Hogy a kérvén iderébe
 Bocsijár -
 De rövid volt a günkösdi
 Kíráltyerig.

Elapelt a jölet, szakma füs thent,
 Más nótába keredet, ferje tüstent.

Noha Leuke virágzásta ment már,
 Nagy lett, mint az alátokkal fejt Szil:
Reményével, at, hagyta a
 Tattépnél,
 Nagy a viláig... nére majd, hoz
 Miként, el...

His leány, at, adott, Leuke éltex,
 Egy inségből kétperes inség lett,
 Szegődött, v. tegnagott nyomorban,
 Nem is pejtven: alura férje hol van?
 Két szemétől síró kinyet,
 Hullatott,
 Azal sórtai nagy a száraz
 Falatot...

Kenyerét, a varrással kereszté,
 Munka mellett, görnyedt, reggel-este,
 Kimerülten, lilium-halványan,
 Meghuzólvá fiú földláz-szobáiban.
 (Nem hiában szenvedés volt,
 Az éggel,
 Az angyalok örök, hogy ne
 Kurjék el.)

Nyomorítan elhatározói végre,
 Fogyelmegy a városból vidékre.
 A városban minden stirnyit drága,
 Semmi sem jut, a ládapiába.
 Pedig most már két teste van
 Lelkénél,
 Milyen holnap, ha ma mindent,
 Tölétlen...

Kizinn ~~am~~ falun nem oly társas a verseng,
 Nem kerül, oly sokba a tüzhegy sem.
 Egyből-másból, ugy alkatom. adtán
 Valamiuskét, félre is rakható tárn.
 Ha szemére brókös ij
 Borulna,
 Ne álljon nagy gyarmelle, mint
 Az ujja.

Stein... azaz most már Kővesdi Szabolc
 Nagyra vitte Esten jóváltatóból,
 Kibérlet, egy birtolat - v. régtére
 Páirták, azt tulajdon nevére.
 Töldje, rétpje és erdeje
 Lett bőven,
 A megettetésült, áldozat nyest egy
 Jó nöben.

Szokológsgágn nem frédile' ut el
 Szerenésije nem párosult, göggel.
 Ut tovább, mint az elött, szerényen,
 Szegitve a szenvedőn, szegényen.
 Sokszor még a "bal" sem tudott
 Felöle
 Menyi Kirynak valt a jobb" le.
 Törlije.

Szegény embert, mig az ag is huxta,
 Lenke van ént, cselhoz igy falutva.
 Rátartós valt, akhöz a szerencse,
 Hogy szegényrel magát bejelentse.
 Talun volt, a'm mig Reserve
 Allapot,
 Gyábravéjárt, munkáért, de
 Nem hozott...

I nem gyitörte elégge' az inség
 Telmondott, az egy'szöge is mig.
 Szeresvén a jobb sorsot hiába,
 Hogy jutott el Gyábrak falujába.
 Gynevérol nem ongtá meg
 Sejtelmé,
 Hogy a régi Rosvár höse
 A lenne.

A jótékony isaloid híret, hallván
 Külföldi megörözt, féjdat mind,
 Szegény szímvánki's, hideg öfki este
 A földesur házat, felkereste.
 Attkomvratkaxurrot, lelte,
 Hi elött
 Szegényen ity paravakal
 Vett erőt:

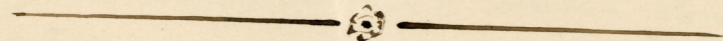
- Egy kéresem lenne Nagypapáknak:
 Akéni munkám elpitény kapnot hoz,
 Hogy élni sem elég nemstogy fárad,
 Pedig már az elött is lefárad!
 Tel küpöten, irs kérel,
 Betegen...
 Mi vár nekünk... én vártoztan
 Gyermekem!

Megbeszélsem Nagypapáknak, nem
 Alami svót... inkább ne is éljek...
 Hololussió mig nem vagyok egépen,
 Csak ján felig... Aból all kéresem:
 Ha várás egy mekér fát
 Adna... vagy

10.

Lepralgilnau... met elvestiink
Maajol ha fary!

VERBODEN
TOEGANG
TOE
1871

III